

Simone Veil: supraviețuitoare a Holocaustului și prima femeie care a ocupat funcția de președinte al Parlamentului European (1927-2017)

Avocat, politician și feministă, Simone Veil a fost ministru al sănătății în guvernul francez, în perioada 1974-1979. În anul în care și-a încheiat mandatul de ministru a devenit membru al Parlamentului European și a fost aleasă președinte al acestei instituții, funcție pe care a ocupat-o până în 1982. Simone Veil a fost, astfel, președintele primului Parlament European ales în mod direct și prima femeie numită în această funcție.

Este recunoscută în Franța mai ales pentru legalizarea avortului și pentru îmbunătățirea vieții femeilor și a condițiilor din penitenciare. La nivel european, este apreciată pentru eforturile de onorare și păstrare a amintirii evreilor uciși în Holocaust, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și pentru angajamentul în favoarea valorilor și unității europene. Simone Veil este admirată deopotrivă pentru curajul politic și personal, fiind o supraviețuitoare a lagărului de concentrare de la Auschwitz-Birkenau.

Copilăria și experiențele traumatizante trăite în al Doilea Război Mondial au fost punctul de plecare al angajamentului față de o Europă unită, o cauză pe care Simone Veil a promovat-o toată viața.

Primii ani de viață

Simone Jacob s-a născut la data de 13 iulie 1927 la Nisa, în Franța, într-o familie de evrei. În 1944 a fost trimisă, împreună cu ceilalți membri ai familiei, în lagărele de concentrare de la Auschwitz-Birkenau, Bobrek și Bergen-Belsen. Ea și cele două surori au supraviețuit, dar părinții și fratele lor au murit în lagăr. Simone s-a întors la Paris în mai 1945 și și-a început studiile de drept și științe politice. S-a căsătorit cu Antoine Veil în 1946.

Cariera politică

Veil a devenit magistrat și în această calitate a consiliat mai mulți miniștri ai justiției, printre care și François Mitterrand. În 1970 a devenit prima femeie secretar-general al *Consiliului Superior al Magistraturii*. O legendă spune că Valéry Giscard d'Estaing, ales președinte în aprilie 1974, a mers acasă la

Antoine Veil cu intenția de a-i propune acestuia să facă parte din noul său guvern. Președintele s-a decis pe loc să nu-l mai numească pe Antoine, alegând-o, în schimb, pe soția sa, Simone.

Aceasta s-a alăturat guvernului Giscard d'Estaing, ca ministru al sănătății. La scurt timp după numire, a dus o luptă aprigă pentru legalizarea avortului în Franța. Demersul său a reușit doar în momentul în care opoziția din Adunarea națională s-a alăturat cauzei sale, făcând posibilă adoptarea legii în 1975. A fost un moment semnificativ, iar legea a devenit cunoscută sub numele de *la loi Veil* (legea Veil).

Angajamentul față de o Europă unită

Ca supraviețuitoare a Holocaustului, Veil nu a putut înțelege cum de a fost posibil ca o țară europeană să-i declare război alteia. Pe măsură ce cariera sa politică a progresat în Franța, ea

a devenit tot mai atrasă de ideea unei Europe în care să nu se mai petreacă astfel de atrocități. De aceea, când președintele Giscard d'Estaing i-a propus să fie prima pe lista candidaților din partea partidului său la primele alegeri directe pentru Parlamentul European, organizate în 1979, Simone Veil a acceptat imediat această oportunitate.

A fost aleasă și apoi desemnată președinte al acestei instituții, devenind liderul primului Parlament European votat direct de cetățeni și prima femeie numită în fruntea unei instituții europene. În plus, a fost președinte al comisiei pentru afaceri juridice și membru al comisiilor pentru mediu, afaceri politice, afaceri externe și securitate, precum și al subcomisiei pentru drepturile omului. De asemenea, a făcut parte din comisia specială privind reunificarea Germaniei, înființată în 1990.

În timpul mandatului de europarlamentar, a fost președinte și vicepreședinte al Grupului liberalilor și democraților, care a devenit ulterior Grupul liberalilor, democraților și reformatorilor. În 1981 a primit premiul Charlemagne, în semn de recunoaștere a contribuției la unitatea europeană.

Ultima parte a vieții

După 14 ani în Parlamentul European, Veil a revenit în politica franceză în 1993, ocupând funcția de ministru de stat și ministru al sănătății și afacerilor sociale până în 1995. În 1998 a fost numită în Consiliul Constituțional al Franței. Din 2001 până în 2007 a fost primul președinte al *Fondation pour la Mémoire de la Shoah* (Fundația pentru memoria Shoah-ului). În 2005 a făcut campanie în favoarea Tratatului de instituire a unei Constituții pentru Europa.

Când a devenit membru al *Academiei Franceze*, în 2008, fiind una dintre puținele femei care au primit o astfel de onoare, ea a ales ca pe sabia realizată pentru fiecare membru al Academiei

să fie gravate următoarele: numărul care i-a fost tatuat la Auschwitz (78651), deviza Republicii Franceze („Libertate, egalitate, fraternitate”) și deviza Uniunii Europene („Unitate în diversitate”).

În 2011, esplanada din fața principalei clădiri a Parlamentului European din Bruxelles a primit numele de Agora Simone Veil. Un an mai târziu, în 2012, Simone Veil a fost decorată cu Marea Cruce a *Legiunii de Onoare*. S-a stins din viață la data de 30 iunie 2017. În discursul rostit cu această ocazie, președintele Parlamentului European, Antonio Tajani, i-a adus un omagiu lui Simone Veil numind-o *cel mai mare președinte al Parlamentului European, conștiință a UE, promotoare a luptei împotriva antisemitismului și apărătoare a drepturilor femeii. Mesajul său privind femeile și antisemitismul rămâne și astăzi de actualitate*, a spus Antonio Tajani. Simone Veil a fost înmormântată în iulie 2018 în mausoleul Panthéon din Paris. A fost a cincea femeie căreia i s-a făcut această onoare.

Președintele Parlamentului European, Simone Veil, discută cu Altiero Spinelli în 1981.